

ترامپ خواستار استقرار نیروهای نظامی آمریکا بر سر صندوق‌های رای به بهانه جلوگیری از تقلب شد

انتخابات زیر چکمه

صفحه ۷

پنجشنبه ۲ شهریور ۱۳۹۹ | ۳ معزم ۱۴۲۲ | ۲۳ اگوست ۲۰۲۰ | سال دوازدهم | شماره ۶-۲۰۶ | ۸ صفحه | ۱۰۰ نامون

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

با اعلام برگزاری آنلاین جشنواره‌های «فیلم مقاومت» و «سینماحقیقت» سوالات متعددی درباره شیوه برگزاری جشنواره فیلم فجر مطرح شده است

آنلاین هم حقیقت هم مقاومت

صفحه ۸

VATAN-E-EMROOZ | VOL.12 | NO.3006 | SUN.AUG.23, 2020 | ISSN:2008-2886

۱۸۱۸ سال و ۲۹۱ روز گذشت

برگزاری مراسم و مناسک دینی با رعایت پروتکل‌های سلامت همگانی جلوه‌ای از تلفیق تکالیف مذهبی و تکالیف اجتماعی شده است

شور و شعور

گزارش «وطن امروز» از برگزاری مراسم عزاداری اباعبدالله الحسین (ع) با رعایت دقیق فاصله‌گذاری اجتماعی

عکس: محسن رضانی، باشگاه خبرنگاران

تیتراهای امروز

کشورهای عضو شورای امنیت غیر از دومینیکن و آمریکا مخالفت خود را با آغاز اجرای مکانیسم ماشه علیه ایران اعلام کردند

فقط آمریکا و دومینیکن

مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی روز دوشنبه به ایران سفر می‌کند

پازل آمریکایی؟

صفحه ۲

گزارش «وطن امروز» از سناریوهای مختلف اجرای طرح فروش اوراق سلف نفت و تأثیر آن بر بودجه

هزینه تعمیق بازار بدهی

سود اوراق سلف نفت می‌تواند به ۳۲ تا ۸۵ درصد در سال ۱۴۰۱ برسد که در این صورت عرضه اوراق بدهی دولت و هدف‌گذاری تورم بانک مرکزی را بی‌معنا می‌کند

صفحه ۳

درخواست ستاد ملی کرونا از مردم برای هریمز از سفر در تعطیلات پیش رو

مسافرت تعطیل

گزارشی درباره حذف واژه «اسلامی» از تابلوی میدان «جمهوری اسلامی» در تهران

بدنامی در نامگذاری

میدان جمهوری Jomhuri Sq

صفحه ۴

چین خوردگی سلطه یکدست آمریکایی

از نحوه مقابله آمریکا و چین با بحران کرونا چه الگویی برای هر یک می‌توان به دست آورد؟

همه‌گیری بیماری «کووید-۱۹» جهت‌گیری اقتصاد جهان را دستخوش تغییرات اساسی نخواهد کرد. این امر صرفاً تغییریری را که پیشاپیش آغاز شده شتاب خواهد بخشید. این تغییر عبارت است از فاصله‌گیری از جهانی شدن آمریکامحور و حرکت به سمت جهانی شدن چین‌محور.

چرا این روند تداوم خواهد یافت؟ مردم آمریکا نسبت به جهانی شدن و تجارت بین‌المللی بی‌اعتقاد شده‌اند. توافقات تجارت آزاد امری مضموم و مسموم است؛ فرقی نمی‌کند دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا در آن زمان یا باراک اوباما. این اقدام جسورانه خود را از دست نداده است. چرا؟ این امر دلایل تاریخی عمیق‌تری دارد. رهبران چین اکنون بخوبی می‌دانند یک قرن تحقیر کشورشان بین سال‌های ۱۸۴۲ تا ۱۹۴۹ حاصل بی‌خیالی چین و تلاش‌های بی‌بهره رهبران این کشور جهت انزواگرایی و دوری از دنیا، و رستاخیز اقتصادی چین طی چند دهه گذشته، حاصل تعامل با دنیا بوده است. مردم چین همچنین به طور گسترده به فرهنگ خود اعتماد پیدا کرده‌اند. آنها معتقدند هر جایی می‌توانند رقابت کنند.

از طرف دیگر، آمریکا ۲ کارگزار بزرگ پیش روی خود دارد. اگر هدف اصلی حفظ برتری جهانی باشد، این کشور باید به لحاظ سیاسی و اقتصادی دست به یک رقابت با چین بزند. این رقابت در دو حوزه کلیدی متمرکز است: اولویت قرار می‌دهد و سوال مهمی که مطرح می‌شود این است که این منافع تا چه حد فراگیر یا محدود است؟

اکنون برخی کارشناسان معتقدند روابط اقتصادی و سیاسی چین با کشورهای در حال توسعه از جمله خاورمیانه به دلیل بسط نفوذ و قدرت نرم خود، چنان تحکیم شده که چین بزرگ‌ترین سرمایه‌گذار در برخی از این کشورها و نخستین شریک تجاری برخی دیگر از آنهاست. قدرت‌یابی چین در دهه‌های اخیر باعث نگرانی استراتژیست‌های آمریکایی شده است به طوری که در سال‌های اخیر برخی ناظران و کارشناسان از انتقال توجه و تمرکز آمریکا از منطقه خاورمیانه به چین سخن می‌گویند. اگر چه چین تلاش می‌کند توسعه خود را با حاشیه‌های کم و حتی‌الامکان بدون برانگیختن حساسیت‌های رقبا به پیش ببرد، با این حال به نظر می‌رسد کرونا تقابل بین ۲ قدرت را آشکارتر از هر زمان دیگری کرده است.

درباره سیاست خارجی هم باید گفت دولت ترامپ از مدیریت بحران ویروس کرونا توسط پکن ناراضی است و به همین دلیل سازمان جهانی بهداشت را متهم به چشم‌پوشی از عملکرد چین کرده و دستور داده است کمک‌های مالی به این نهاد قطع شود. اکنون تعدادی از کشورها به دنبال پر کردن جای خالی واشنگتن در مقام رهبری دنیا هستند. در جبهه مقابل پکن به سرعت و به طرز ماهرانه‌ای از اشتباهات ایالات متحده استفاده و در خلال به وجود آمده، موقعیت خود را برای پر کردن جای خالی رهبری جهان تقویت خواهد کرد. این کشور در تلاش است برای سیستم خود حمایتی بیابد و به همین منظور کمک‌های خود را به دیگر کشورها روانه کرده است. این اقدام جسورانه چین نباید غلوم‌آمیز دیده شود. چین هم اشتباهات خود را داشته است، بویژه زمانی که این کشور در مراحل اولیه این بیماری در ارائه آمارها کوتاهی‌هایی داشت. با این حال چین به نیکی می‌داند اگر به عنوان رهبری دنیا دیده شود و آمریکا نیز تمایلی به رهبر دنیا نداشته باشد، این درک در دنیا به وجود خواهد آمد که پکن به طور اساسی جای آمریکا را در دنیا تغییر داده و رقابت در قرن ۲۱ را از آن خود کرده است.

■ **یادداشت**
محمود نورانی: آنچه ما به عنوان نظام بین‌الملل می‌شناسیم، در معنای متعارف آن، اجتماعی از دولت - ملت‌هاست که در وضعیتی آغاز شیک (فقدان اقتدار فائقه مرکزی) روابط میان خود را به گونه‌ای تنظیم می‌کنند که منافع ملی (بقا، امنیت و در وهله بعد شکوفایی) آنها را تأمین کند. شکل‌گیری و تکامل این نظام، تاریخی ۲۰۰ ساله دارد که در چارچوب نظم بین‌الملل و عمدتاً توسط قدرت‌های بزرگ مدیریت شده است. پیدایی و کارکرد مناسب با شرایط بحران تنظیم کردند؟ جایگاه جهانی آمریکا و چین و رقابت میان این دو چه تأثیری بر مدیریت بحران داشته است؟ پیامدهای بحران کرونا بر رقابت راهبردی میان ۲ کشور چگونه خواهد بود؟ چند سوال مهم و اثرگذار است که از پی پاسخ‌های آنها می‌توان به ارزیابی کیفیت حکمرانی حکومت‌ها دست یافت.

■ **عملکرد چین و آمریکا در مواجهه با بحران کرونا**
در نخستین روزهای آغاز شیوع کرونا در چین، نشانه‌های اثرات این ویروس بر چهره بین‌المللی این کشور و قدرت نرم پکن نمایان شد. از واکنش‌های نژادپرستانه به اقلیت‌های آسیایی در کشورهای غربی تا انتشار روایت‌های افراق‌شده و منفی درباره غذاهای چینی، فرهنگ چینی و سبک زندگی چینی‌ها، همه از جمله آسیب‌های نخستینی بود که کرونا بر چین وارد کرد. با وجود زمان بد و شدت ویروس کرونا، پاسخ رهبر حزب کمونیست چین به این بحران به طرز قابل توجهی مشابه الگوی تصمیم‌گیری تاریخی‌ای است که حزب را در معرض نزاع‌های داخلی و خارجی و تردید قرار می‌دهد. حزب کمونیست چین تحت رهبری «شی جین‌پینگ» که از گرداب‌ها و چالش‌های بین‌المللی داخلی بیرون آمده است، اکنون از نظر سرمایه سیاسی در شرایط شکننده‌ای قرار دارد که اگر نتواند به این بحران پاسخ مناسبی دهد یا راه‌حل مناسبی بیابد، نمی‌تواند چهره و مشروعیت حزب را حفظ کند. به نظر می‌رسد دلیل اصلی این موضوع این باشد که چین، ساختار سیاسی متفاوتی دارد و این ساختار به شکل فرایند‌های به یک مشکل تبدیل شده است. در چین حزب کمونیست قدرت را در کشور قبضه کرده است.

اما باید پذیرفت تحلیل بحران سیاسی چین از زاویه رقابت ژئوپلیتیک قدرت‌های جهان، بدین معنا نیست که چین به دلیل اینکه منشأ ویروسی همه‌گیر بوده، لزوماً باید عقب‌نشینی کند، برعکس، چین که سرمایه‌گذاری قابل توجهی روی دیپلماسی عمومی کرده، از آغاز کرونا همه تلاشش را برای مهار آسیب‌های سیاسی انجام داده است. باید اذعان کرد روایت چین این است که «در کنترل و مهار کرونا بسیار قوی و موفق عمل کرده و حالا هم در حال کمک به باقی کشورهای دنیاست و در مقابل، آمریکا و دونالد ترامپ که از پس مهار بحران بر نیامده‌اند، می‌خواهند تاریخ را بازنویسی کنند و همه چیز را گردن چین بیندازند.» دونالد ترامپ و دولتش به دلیل سهل‌انگاری و تعلل در انجام اقدامات لازم برای مقابله با شیوع کرونا

درباره سیاست خارجی هم باید گفت دولت ترامپ از مدیریت بحران ویروس کرونا توسط پکن ناراضی است و به همین دلیل سازمان جهانی بهداشت را متهم به چشم‌پوشی از عملکرد چین کرده و دستور داده است کمک‌های مالی به این نهاد قطع شود. اکنون تعدادی از کشورها به دنبال پر کردن جای خالی واشنگتن در مقام رهبری دنیا هستند. در جبهه مقابل پکن به سرعت و به طرز ماهرانه‌ای از اشتباهات ایالات متحده استفاده و در خلال به وجود آمده، موقعیت خود را برای پر کردن جای خالی رهبری جهان تقویت خواهد کرد. این کشور در تلاش است برای سیستم خود حمایتی بیابد و به همین منظور کمک‌های خود را به دیگر کشورها روانه کرده است. این اقدام جسورانه چین نباید غلوم‌آمیز دیده شود. چین هم اشتباهات خود را داشته است، بویژه زمانی که این کشور در مراحل اولیه این بیماری در ارائه آمارها کوتاهی‌هایی داشت. با این حال چین به نیکی می‌داند اگر به عنوان رهبری دنیا دیده شود و آمریکا نیز تمایلی به رهبر دنیا نداشته باشد، این درک در دنیا به وجود خواهد آمد که پکن به طور اساسی جای آمریکا را در دنیا تغییر داده و رقابت در قرن ۲۱ را از آن خود کرده است.

■ **یادداشت**
محمود نورانی: آنچه ما به عنوان نظام بین‌الملل می‌شناسیم، در معنای متعارف آن، اجتماعی از دولت - ملت‌هاست که در وضعیتی آغاز شیک (فقدان اقتدار فائقه مرکزی) روابط میان خود را به گونه‌ای تنظیم می‌کنند که منافع ملی (بقا، امنیت و در وهله بعد شکوفایی) آنها را تأمین کند. شکل‌گیری و تکامل این نظام، تاریخی ۲۰۰ ساله دارد که در چارچوب نظم بین‌الملل و عمدتاً توسط قدرت‌های بزرگ مدیریت شده است. پیدایی و کارکرد مناسب با شرایط بحران تنظیم کردند؟ جایگاه جهانی آمریکا و چین و رقابت میان این دو چه تأثیری بر مدیریت بحران داشته است؟ پیامدهای بحران کرونا بر رقابت راهبردی میان ۲ کشور چگونه خواهد بود؟ چند سوال مهم و اثرگذار است که از پی پاسخ‌های آنها می‌توان به ارزیابی کیفیت حکمرانی حکومت‌ها دست یافت.

■ **عملکرد چین و آمریکا در مواجهه با بحران کرونا**
در نخستین روزهای آغاز شیوع کرونا در چین، نشانه‌های اثرات این ویروس بر چهره بین‌المللی این کشور و قدرت نرم پکن نمایان شد. از واکنش‌های نژادپرستانه به اقلیت‌های آسیایی در کشورهای غربی تا انتشار روایت‌های افراق‌شده و منفی درباره غذاهای چینی، فرهنگ چینی و سبک زندگی چینی‌ها، همه از جمله آسیب‌های نخستینی بود که کرونا بر چین وارد کرد. با وجود زمان بد و شدت ویروس کرونا، پاسخ رهبر حزب کمونیست چین به این بحران به طرز قابل توجهی مشابه الگوی تصمیم‌گیری تاریخی‌ای است که حزب را در معرض نزاع‌های داخلی و خارجی و تردید قرار می‌دهد. حزب کمونیست چین تحت رهبری «شی جین‌پینگ» که از گرداب‌ها و چالش‌های بین‌المللی داخلی بیرون آمده است، اکنون از نظر سرمایه سیاسی در شرایط شکننده‌ای قرار دارد که اگر نتواند به این بحران پاسخ مناسبی دهد یا راه‌حل مناسبی بیابد، نمی‌تواند چهره و مشروعیت حزب را حفظ کند. به نظر می‌رسد دلیل اصلی این موضوع این باشد که چین، ساختار سیاسی متفاوتی دارد و این ساختار به شکل فرایند‌های به یک مشکل تبدیل شده است. در چین حزب کمونیست قدرت را در کشور قبضه کرده است.

اما باید پذیرفت تحلیل بحران سیاسی چین از زاویه رقابت ژئوپلیتیک قدرت‌های جهان، بدین معنا نیست که چین به دلیل اینکه منشأ ویروسی همه‌گیر بوده، لزوماً باید عقب‌نشینی کند، برعکس، چین که سرمایه‌گذاری قابل توجهی روی دیپلماسی عمومی کرده، از آغاز کرونا همه تلاشش را برای مهار آسیب‌های سیاسی انجام داده است. باید اذعان کرد روایت چین این است که «در کنترل و مهار کرونا بسیار قوی و موفق عمل کرده و حالا هم در حال کمک به باقی کشورهای دنیاست و در مقابل، آمریکا و دونالد ترامپ که از پس مهار بحران بر نیامده‌اند، می‌خواهند تاریخ را بازنویسی کنند و همه چیز را گردن چین بیندازند.» دونالد ترامپ و دولتش به دلیل سهل‌انگاری و تعلل در انجام اقدامات لازم برای مقابله با شیوع کرونا

درباره سیاست خارجی هم باید گفت دولت ترامپ از مدیریت بحران ویروس کرونا توسط پکن ناراضی است و به همین دلیل سازمان جهانی بهداشت را متهم به چشم‌پوشی از عملکرد چین کرده و دستور داده است کمک‌های مالی به این نهاد قطع شود. اکنون تعدادی از کشورها به دنبال پر کردن جای خالی واشنگتن در مقام رهبری دنیا هستند. در جبهه مقابل پکن به سرعت و به طرز ماهرانه‌ای از اشتباهات ایالات متحده استفاده و در خلال به وجود آمده، موقعیت خود را برای پر کردن جای خالی رهبری جهان تقویت خواهد کرد. این کشور در تلاش است برای سیستم خود حمایتی بیابد و به همین منظور کمک‌های خود را به دیگر کشورها روانه کرده است. این اقدام جسورانه چین نباید غلوم‌آمیز دیده شود. چین هم اشتباهات خود را داشته است، بویژه زمانی که این کشور در مراحل اولیه این بیماری در ارائه آمارها کوتاهی‌هایی داشت. با این حال چین به نیکی می‌داند اگر به عنوان رهبری دنیا دیده شود و آمریکا نیز تمایلی به رهبر دنیا نداشته باشد، این درک در دنیا به وجود خواهد آمد که پکن به طور اساسی جای آمریکا را در دنیا تغییر داده و رقابت در قرن ۲۱ را از آن خود کرده است.

■ **یادداشت**
محمود نورانی: آنچه ما به عنوان نظام بین‌الملل می‌شناسیم، در معنای متعارف آن، اجتماعی از دولت - ملت‌هاست که در وضعیتی آغاز شیک (فقدان اقتدار فائقه مرکزی) روابط میان خود را به گونه‌ای تنظیم می‌کنند که منافع ملی (بقا، امنیت و در وهله بعد شکوفایی) آنها را تأمین کند. شکل‌گیری و تکامل این نظام، تاریخی ۲۰۰ ساله دارد که در چارچوب نظم بین‌الملل و عمدتاً توسط قدرت‌های بزرگ مدیریت شده است. پیدایی و کارکرد مناسب با شرایط بحران تنظیم کردند؟ جایگاه جهانی آمریکا و چین و رقابت میان این دو چه تأثیری بر مدیریت بحران داشته است؟ پیامدهای بحران کرونا بر رقابت راهبردی میان ۲ کشور چگونه خواهد بود؟ چند سوال مهم و اثرگذار است که از پی پاسخ‌های آنها می‌توان به ارزیابی کیفیت حکمرانی حکومت‌ها دست یافت.

■ **عملکرد چین و آمریکا در مواجهه با بحران کرونا**
در نخستین روزهای آغاز شیوع کرونا در چین، نشانه‌های اثرات این ویروس بر چهره بین‌المللی این کشور و قدرت نرم پکن نمایان شد. از واکنش‌های نژادپرستانه به اقلیت‌های آسیایی در کشورهای غربی تا انتشار روایت‌های افراق‌شده و منفی درباره غذاهای چینی، فرهنگ چینی و سبک زندگی چینی‌ها، همه از جمله آسیب‌های نخستینی بود که کرونا بر چین وارد کرد. با وجود زمان بد و شدت ویروس کرونا، پاسخ رهبر حزب کمونیست چین به این بحران به طرز قابل توجهی مشابه الگوی تصمیم‌گیری تاریخی‌ای است که حزب را در معرض نزاع‌های داخلی و خارجی و تردید قرار می‌دهد. حزب کمونیست چین تحت رهبری «شی جین‌پینگ» که از گرداب‌ها و چالش‌های بین‌المللی داخلی بیرون آمده است، اکنون از نظر سرمایه سیاسی در شرایط شکننده‌ای قرار دارد که اگر نتواند به این بحران پاسخ مناسبی دهد یا راه‌حل مناسبی بیابد، نمی‌تواند چهره و مشروعیت حزب را حفظ کند. به نظر می‌رسد دلیل اصلی این موضوع این باشد که چین، ساختار سیاسی متفاوتی دارد و این ساختار به شکل فرایند‌های به یک مشکل تبدیل شده است. در چین حزب کمونیست قدرت را در کشور قبضه کرده است.

اما باید پذیرفت تحلیل بحران سیاسی چین از زاویه رقابت ژئوپلیتیک قدرت‌های جهان، بدین معنا نیست که چین به دلیل اینکه منشأ ویروسی همه‌گیر بوده، لزوماً باید عقب‌نشینی کند، برعکس، چین که سرمایه‌گذاری قابل توجهی روی دیپلماسی عمومی کرده، از آغاز کرونا همه تلاشش را برای مهار آسیب‌های سیاسی انجام داده است. باید اذعان کرد روایت چین این است که «در کنترل و مهار کرونا بسیار قوی و موفق عمل کرده و حالا هم در حال کمک به باقی کشورهای دنیاست و در مقابل، آمریکا و دونالد ترامپ که از پس مهار بحران بر نیامده‌اند، می‌خواهند تاریخ را بازنویسی کنند و همه چیز را گردن چین بیندازند.» دونالد ترامپ و دولتش به دلیل سهل‌انگاری و تعلل در انجام اقدامات لازم برای مقابله با شیوع کرونا

درباره سیاست خارجی هم باید گفت دولت ترامپ از مدیریت بحران ویروس کرونا توسط پکن ناراضی است و به همین دلیل سازمان جهانی بهداشت را متهم به چشم‌پوشی از عملکرد چین کرده و دستور داده است کمک‌های مالی به این نهاد قطع شود. اکنون تعدادی از کشورها به دنبال پر کردن جای خالی واشنگتن در مقام رهبری دنیا هستند. در جبهه مقابل پکن به سرعت و به طرز ماهرانه‌ای از اشتباهات ایالات متحده استفاده و در خلال به وجود آمده، موقعیت خود را برای پر کردن جای خالی رهبری جهان تقویت خواهد کرد. این کشور در تلاش است برای سیستم خود حمایتی بیابد و به همین منظور کمک‌های خود را به دیگر کشورها روانه کرده است. این اقدام جسورانه چین نباید غلوم‌آمیز دیده شود. چین هم اشتباهات خود را داشته است، بویژه زمانی که این کشور در مراحل اولیه این بیماری در ارائه آمارها کوتاهی‌هایی داشت. با این حال چین به نیکی می‌داند اگر به عنوان رهبری دنیا دیده شود و آمریکا نیز تمایلی به رهبر دنیا نداشته باشد، این درک در دنیا به وجود خواهد آمد که پکن به طور اساسی جای آمریکا را در دنیا تغییر داده و رقابت در قرن ۲۱ را از آن خود کرده است.

■ **یادداشت**
محمود نورانی: آنچه ما به عنوان نظام بین‌الملل می‌شناسیم، در معنای متعارف آن، اجتماعی از دولت - ملت‌هاست که در وضعیتی آغاز شیک (فقدان اقتدار فائقه مرکزی) روابط میان خود را به گونه‌ای تنظیم می‌کنند که منافع ملی (بقا، امنیت و در وهله بعد شکوفایی) آنها را تأمین کند. شکل‌گیری و تکامل این نظام، تاریخی ۲۰۰ ساله دارد که در چارچوب نظم بین‌الملل و عمدتاً توسط قدرت‌های بزرگ مدیریت شده است. پیدایی و کارکرد مناسب با شرایط بحران تنظیم کردند؟ جایگاه جهانی آمریکا و چین و رقابت میان این دو چه تأثیری بر مدیریت بحران داشته است؟ پیامدهای بحران کرونا بر رقابت راهبردی میان ۲ کشور چگونه خواهد بود؟ چند سوال مهم و اثرگذار است که از پی پاسخ‌های آنها می‌توان به ارزیابی کیفیت حکمرانی حکومت‌ها دست یافت.

■ **عملکرد چین و آمریکا در مواجهه با بحران کرونا**
در نخستین روزهای آغاز شیوع کرونا در چین، نشانه‌های اثرات این ویروس بر چهره بین‌المللی این کشور و قدرت نرم پکن نمایان شد. از واکنش‌های نژادپرستانه به اقلیت‌های آسیایی در کشورهای غربی تا انتشار روایت‌های افراق‌شده و منفی درباره غذاهای چینی، فرهنگ چینی و سبک زندگی چینی‌ها، همه از جمله آسیب‌های نخستینی بود که کرونا بر چین وارد کرد. با وجود زمان بد و شدت ویروس کرونا، پاسخ رهبر حزب کمونیست چین به این بحران به طرز قابل توجهی مشابه الگوی تصمیم‌گیری تاریخی‌ای است که حزب را در معرض نزاع‌های داخلی و خارجی و تردید قرار می‌دهد. حزب کمونیست چین تحت رهبری «شی جین‌پینگ» که از گرداب‌ها و چالش‌های بین‌المللی داخلی بیرون آمده است، اکنون از نظر سرمایه سیاسی در شرایط شکننده‌ای قرار دارد که اگر نتواند به این بحران پاسخ مناسبی دهد یا راه‌حل مناسبی بیابد، نمی‌تواند چهره و مشروعیت حزب را حفظ کند. به نظر می‌رسد دلیل اصلی این موضوع این باشد که چین، ساختار سیاسی متفاوتی دارد و این ساختار به شکل فرایند‌های به یک مشکل تبدیل شده است. در چین حزب کمونیست قدرت را در کشور قبضه کرده است.

اما باید پذیرفت تحلیل بحران سیاسی چین از زاویه رقابت ژئوپلیتیک قدرت‌های جهان، بدین معنا نیست که چین به دلیل اینکه منشأ ویروسی همه‌گیر بوده، لزوماً باید عقب‌نشینی کند، برعکس، چین که سرمایه‌گذاری قابل توجهی روی دیپلماسی عمومی کرده، از آغاز کرونا همه تلاشش را برای مهار آسیب‌های سیاسی انجام داده است. باید اذعان کرد روایت چین این است که «در کنترل و مهار کرونا بسیار قوی و موفق عمل کرده و حالا هم در حال کمک به باقی کشورهای دنیاست و در مقابل، آمریکا و دونالد ترامپ که از پس مهار بحران بر نیامده‌اند، می‌خواهند تاریخ را بازنویسی کنند و همه چیز را گردن چین بیندازند.» دونالد ترامپ و دولتش به دلیل سهل‌انگاری و تعلل در انجام اقدامات لازم برای مقابله با شیوع کرونا

نگاه

تزلزل و ناهماهنگی دولت در مسأله‌شناسی معضل اقتصادی

مهدی تطفیانی: یکی از مسائل اصلی که این روزها کشور با آن مواجه است، مسأله اقتصاد است که به طول معمول دولت و مجلس به عنوان منتخبان ملت متعهد هستند در این زمینه اقدامات مثبتی انجام دهند اما اینکه چه اقداماتی در زمینه اقتصادی باید انجام پذیرد که گره‌ای از مشکلات مردم باز شود، امری مهم است. ایده‌های مختلفی در این زمینه وجود دارد که دقیقاً گره مشکلات معیشتی مردم چگونه قابل گشایش است. در مجلس، مسأله‌شناسی گره معیشتی مردم به این صورت پیش رفته است که برای اینکه بتوان مشکلات اقتصادی را حل کرد باید کارهایی را در کوتاه‌مدت و کارهایی را در میان مدت و بلندمدت انجام داد. در کوتاه‌مدت، باید این را در نظر گرفت که مردم دچار مشکلات اقتصادی در این کشور مثل گرانی مسکن هستند.

این مسأله را اگر بخواهیم به شکل ریشه‌ای حل کنیم باید بر احداث واحدهای مسکونی برنامه‌ریزی کرد. این راهکار حداقل یکی، دو سال بعد پاسخگو خواهد بود. در حالی که در برنامه‌هایی که دولت می‌تواند به مشکل مسکن مردم حداقل تا ۲ سال آینده بی‌تفاوت بود. لذا مجلس به این سمت حرکت کرده که بر احتکار مسکن مالیات وضع کند کمالاتی که سایر کشورهای نیز این مالیات وجود دارد. این مسأله‌شناسی و پاسخ به مسأله کمک می‌کند که اگر قرار است پدیده‌ای را حل کنیم این پدیده خود به یک مسأله فرعی دیگر تبدیل نشود. در برنامه‌های میان و بلندمدت نیز مجلس روی طرح ساخت و ساز مسکن و ساماندهی آن در تلاش است و در این زمینه، یکی از برنامه‌ها، ساخت ۶ میلیون واحد جدید است. همچنین حذف هزینه زمین از هزینه‌های تمام شده و طرح‌هایی از این قبیل هم وجود دارد که مجلس به دنبال آن است. امروز یکی از مشکلات موجود در اقتصاد، نقدینگی فراوانی است که توسط نظام بانکی در کشور ایجاد شده و در حوزه‌های غیرمولد در حال چرخش است و به نوعی به رقیب بخش مولد اقتصاد تبدیل شده است به طوری که هر بخش بخش مولد اقتصاد سرمایه‌گذاری می‌شود، چون اگر بخواهند سرمایه‌های خود را در این بخش به حرکت دریاورند، رقبای سودآورتر و با منفعت بیشتری دارند مثل ارز، طلا، خودرو و زمین. باید به سمت مالیات بر عایدی سرمایه حرکت کنیم؛ مالیاتی که از هفته آینده در کمیسیون اقتصادی به آن پرداخته خواهد شد. اما این مسأله‌شناسی در دولت به گونه دیگری است. ادامه در صفحه ۶